

faa effektivt og faa koncist, naar den er sammensat paa den Maade, at den, om jeg saa maa sige, er en teoretisk uddannet Bestyrelse, og Bestyrelsen er isøndret fra og kun staar i telegrafisk eller skriftlig Forbindelse med de praktiske Led i Driftsledelsen, det begriber som sagt jeg ikke, hvormod jeg har overmaadet ved at forstaa, at Administrationen bliver aktuel, naar man har en Generaldirektør, som har godt Kendskab til Statsbanedriften i det hele taget — ja jeg bliver vel ikke misforstaaet, man kan jo meget vel tænke sig, at man har en Generaldirektør, der ikke absolut har studeret Jærnbanevæsenet og dog kan være Generaldirektør, naar han blot har tilstrækkelig faglig Assistance til Hjælp — jeg kan, siger jeg, udmærket godt forstaa, at naar man har en Generaldirektør, der forstaaer sit Embede, og som under sig har en øverste Chef for Baneafdelingen, Maskin- og Trafikafdelingen og Regnskabsafdelingen i Kontorerne ved Siden af sig, at han saa har den Assistance, som han netop behøver, og som han ikke paa nogen mulig Maade kan faa bedre paa nogen anden Maade, saa vidt jeg kan se. Det viste sig ogsaa, at over den Ordning, man traf med de fire Afdelinger, har man selv sældet Dommen. Det skal jeg for øvrigt ikke besætte mig med, men det viste sig meget hurtigt, at den Ordning, man da traf, at alt skulde afgøres i Helgolandsgade, at saa godt som al Myndighed var borttagen fra Stationsinspektører og Forvaltere, at kun en ringe, afgørende Myndighed var ladet tilbage i Hænderne paa Linieforvaltningen, men at alt skulde afgøres gennem skriftlig Forhandling mellem Generaldirektøren og de enkelte Forvaltningschefer, at den kunde man ikke gennemføre. Det er en Kendsgerning, at det nu meget hyppig sker, at Forvaltningschefer blive kaldte op til mundtlig Konference; fordi deres Raad og Bistand ikke kan undværes, og det er ogsaa ganske naturligt, det er de eneste, der i Enkelthederne vide Bested, det kan ikke være anderledes. Hvad vilde da være naturligere end at flytte dem fra, hvor de nu ere — den ene Afdeling er jo paa den anden Side af Vesterbrogade og den anden i Aarhus — hvad vilde være naturligere end at staa de tvedelte Forvaltninger sammen til en og sætte de 3 ny Forvaltningschefer umiddelbart under Generaldirektøren, saa han til enhver Tid har dem til sin Raadighed. Jeg kan ikke tænke mig nogen mere aktuel, effektiv, koncist og klar Administrationsmaade, end det vilde blive, naar det ordnedes paa den Maade, der er ganske den samme, som vi forlode i 1885. Dette er derfor Udvalgets Flertals Forslag, og det har man ikke funnet fravalde.

Med Hensyn til det næste Afsnit af Lovforslaget haaber jeg at kunne komme meget hurtigt derover (Afskydelse). Ja, der er to Ting, jeg har glemt, men dem kunde jeg komme til under selve Endringsforslagene. Da jeg har begyndt, vil jeg dog gerne med det samme sige, at med Hensyn til Lønningserne er man efter længe og alvorlige Overvejelser, og jeg kan tilføje efter ret alvorlige Kampe i Udvalget, endelig haabet i helt igennem at blive staaende ved de Lønninger, som Ministeren har fastslaaet ved Reglementet af 5te Maj 1887 med saadanne Tillæg, som det af Ministeren fremsatte Lovforslag forlanger for nogle enkelte af de højeste Lønningsklasser. Jeg stiger efter ret betydelige Kampe, fordi det jo ikke behøver at være nogen Hemmelighed, at man i dette Udvalg som vel i de fleste, der have med Lønningsstøtter at gøre, har haft nogen Tiljællighed til at ville søge at komme noget ned, navnlig med Hensyn til de højeste Sætser. Udvalgets Flertal har imidlertid enedes om at se bort fra den efter vore Forhold ret klækelige Løn 10,000 Kr. til Generaldirektøren og 6000 Kr. til hver af de i første Lønningsklasse staaende Embedsmænd, uagtet det maa erkendes, at det ikke er ganske korrekt, at Linieforvaltningscheferne eller Direktørerne lønnes højere, end man lønner Ministeriets højeste Embedsmænd. Saa vidt jeg ved, staa Departementscheferne paa en Begyndelsesgage af 5,200 Kr., og her foreslaar man 6000 Kr. som Begyndelsesløn med i alt 30 pCt. Tillæg efter 12 Mars Tjeneste, det vil sige stigende til 7,800 Kr. Der kan siges noget for og noget imod, men man er enedes om at tage hele Lønningsreglementet, som det nu er, helt igennem, dog med et Par enkelte Forbedringer paa et Par Punkter, hvor Udvalget har ment, at der var Grund til at være lidt mere generøs, end Lønningsreglementet har været. Konduktørerne staa efter det nu gældende Lønningsreglement paa en aarlig Løn af 900 Kr., de staa i en speciel Lønningsklasse, saa altsaa intet Alderstillæg og kunne ikke, selv om de tjene i 30 Aar, komme højere end til 900 Kr. Det mente Udvalgets Flertal var for haardt, idet det er en Kendsgerning, at den Forudsætning, hvorunder Stillingen er fastslaaet, nemlig at den skulde være en Slags Forstole til at blive Pakmestre og Togførere, ingenlunde staaer til, saaledes at alle Konduktører kunne komme til at avancere op i disse Stillinger; der er nemlig mange flere Konduktører, end der er Pladser i de andre Stillinger, saaledes at der er Konduktører, der tjene i en meget lang Aar-